

PRESSEMEDDELELSE NR. 78/26

Luxembourg den 4. juni 2026

Domstolens dom i de forenede sager C-722/23 og C-91/24 | [Rugu og Aucroix] ¹

En medlemsstat, der afslår at fuldbyrde en europæisk arrestordre på grund af forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat, skal gøre alt for at sikre, at fængselsstraffen fuldbyrdes på dens eget område

Dermed undgås det, at den eftersøgte person går fri for straf

De belgiske myndigheder afslog at fuldbyrde to europæiske arrestordrer med den begrundelse, at forholdene under frihedsberøvelse i de udstedende medlemsstater risikerede at udsætte de eftersøgte personer for umenneskelig eller nedværdigende behandling. Adspurgt af Cour de cassation (kassationsdomstol, Belgien) om, hvorvidt Belgien i denne sammenhæng er forpligtet til at fuldbyrde fængselsstraffene på sit eget område, svarer Domstolen, at fuldbyrdelsesstaten skal gøre alt, hvad der står i dens magt, for at gøre dette. I et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser bør det nemlig undgås, at de pågældende personer går fri for straf.

En rumænsk og en belgisk statsborger, der begge er bosat i Belgien, er hver især omfattet af en europæisk arrestordre udstedt af henholdsvis de rumænske og de græske judicielle myndigheder med henblik på fuldbyrdelse af fængselsstraffe.

De belgiske appeldomstole afslog at fuldbyrde disse europæiske arrestordrer, idet de fandt, at forholdene under frihedsberøvelse i Rumænien og Grækenland kunne udsætte de eftersøgte for umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Den belgiske kassationsret har anmodet Domstolen om at tage stilling til, om den belgiske judicielle myndighed selv kan – eller skal – fuldbyrde disse straffe i Belgien for at undgå, at de dømte går fri for straf ².

Domstolen fastslår, at den judicielle myndighed i den medlemsstat, der har afvist fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre, i denne forbindelse er forpligtet til at anvende et andet instrument til strafferetligt samarbejde, som er fastsat i EU-retten, vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger ³ for at sikre, at straffene fuldbyrdes på dens eget område.

Denne myndighed er forpligtet til aktivt at sørge for, at den eftersøgte person ikke går fri for straf på grund af dette afslag. Hvad angår de skridt, der skal tages med henblik herpå, bemærker Domstolen, at forpligtelsen til loyalt samarbejde skal ligge til grund for dialogen mellem de fuldbyrdende judicielle myndigheder og de udstedende judicielle myndigheder med henblik på at sikre, at den europæiske arrestordres funktion ikke lammes.

I denne sammenhæng skal disse to myndigheder, for at sikre et effektivt samarbejde i straffesager, overholde princippet om gensidig tillid og princippet om gensidig anerkendelse. Den fuldbyrdende medlemsstat skal således på eget initiativ anmode den udstedende medlemsstat om at fremsende den dom, der fastsætter den straf, der har begrundet udstedelsen af den europæiske arrestordre, og sikre, at straffen fuldbyrdes på dens område. Domstolen fastslår nærmere, at det er af almen interesse, at straffen fuldbyrdes i den fuldbyrdende medlemsstat, således at den eftersøgte person ikke går fri for straf.

Endelig minder Domstolen om, at selv om fuldbyrdelsen af en frihedsstraf i en anden medlemsstat end den, hvor straffen blev idømt, principielt kræver den dømtes samtykke, er dette ikke altid tilfældet. Domstolen påpeger navnlig, at et sådant

samtykke ikke er påkrævet, når det i realiteten viser sig, at den eftersøgte person har forladt den medlemsstats område, hvor vedkommende blev idømt straffen, for at forsøge at unddrage sig fuldbyrdelsen af straffen.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Denne afgørelse er på tilsvarende måde bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ Den foreliggende sags navne er vedtagne navne. De svarer ikke til navnene på parter i sagen.

² Domstolen blev anmodet om at fortolke visse bestemmelser i [Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA](#) af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne.

³ [Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA](#) af 27.11.2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.